

Indignats

Els partits polítics convencionals potser farien bé de psicoanalitzar-se, abans de tractar de convèncer-nos que ells també se senten representats per les acampades de protesta que s'han produït –i reproduït– els darrers dies a diverses ciutats de Catalunya. Amb major raó, encara, quan són les formacions que es defineixen com a *progressistes* les que intenten treure'n un rèdit electoral en assegurar que tan sols votant-los a ells les seves reivindicacions de “democràcia real ja” seran escoltades i tingudes en compte.

Si deixem de banda el fet que resulta increïble que algú encara pugui considerar que el PSOE (o la seva secció local, el PSc) faci política d'esquerres –a no ésser que creguem que concedir ajudes milionàries a les entitats bancàries, rebaixar el sou als funcionaris, congelar les pensions, anul·lar l'impost sobre el patrimoni, rebaixar les quotes més altes de l'IRPF o augmentar l'IVA són mostres de decisions econòmiques progressistes...– el primer que caldria fer és analitzar quines han estat, els darrers temps, les seves propostes per aprofundir en la participació democràtica...

Ens referim, per descomptat, a la participació democràtica *real* –sinònima de *directa*– que reclamen els indignats. Des d'aquest punt de vista, la qüestió no ofereix cap gènere de dubtes: cap de les formacions polítiques *oficials* del nostre país que argüeixen el seu teòric esquerranisme com a bandera electoral –l'esmentat PSc, ERC, IC– no han presentat al Parlament ni una sola iniciativa destinada a assolir una democràcia participativa *de veritat*!

I no pas perquè no sàpiguen en què haurien de consistir, no! Precisament per tot el contrari: perquè ho saben prou bé *i no els interessa gens*! Per si han oblidat que *esquerra és progrés* els recordarem quines són les modificacions *imprescindibles* que caldria introduir per a aconseguir una participació democràtica més participativa en el procés electoral...

En primer lloc, eliminar d'arrel les quotes de pantalla obligatòries que les ràdios i televisions públiques han de destinar als seus informatius als partits que ja tenen representació electoral. Com s'ha de produir la renovació política si el que és nou no existeix, a nivell informatiu?

En segon, reduir tant com sigui possible el tant per cent de vots necessaris per a entrar en el repartiment d'escons o regidors. A les eleccions municipals aquest mínim és especialment restrictiu, ja que arriba al 5 %, la qual cosa suposa establir un mur de blindatge quasi infranquejable per a les formacions petites, que prou pena hauran tingut per fer-se sentir, donada la restricció anterior.

En tercer, canviar el mètode d'Hondt per algun altre de més justament proporcional, a l'hora de distribuir els escons, ja que va escollir la legislació electoral espanyola tendeix a afavorir els partits més votats i a perjudicar –de nou– als que ho són menys.

En quart, substituir l'hermètic i gens transparent sistema de llistes tancades pel d'obertes, de manera que sigui la població la que decideixi, amb el seu vot, quin és el seu ordre de preferència en les llistes electorals. Només d'aquesta manera l'elector podria tenir un control més o menys directe sobre aquell que ha votat: si creu que no ho ha fet bé, el relegarà a les darreres posicions; i a la inversa. Sistema que, al mateix temps, evitaria o almenys dificultaria la tan poc democràtica *obediència de vot*.

El dia que algun partit *d'esquerres* presenti una iniciativa legal per introduir aquestes modificacions potser els *indignats* podran començar a creure que les seves reivindicacions són escoltades... Mentre això no es produeixi, res més lògic que els autoanomenats progressistes declarin que els entenen, però que no s'atreveixin a demostrar-ho anant-los a visitar... per temor que els acampats els rebin amb uns més que explícits xiulets.

divendres, 20 d'abril del mmxi

© Xavier Serrahima 2011
www.racodelaparaula.com

Informació sobre els drets

